

Číslo 2
Marec 2023

VINCENT V NÁS

INFORMAČNO-FORMAČNÝ
OVBČASNÍK
VINCENTSKEJ RODINY

Obsah

- 03 *Editoriál*
- 04 *Misia de Paul (CM)*
- 07 *Školy v pôsobnosti sestier satmárov (SMVS)*
- 10 *Sv. Lujza a Turíčne svetlo (DKL)*
- 13 *Združenie Zázračnej medaily vstupuje do novej fázy*
- 16 *Pomoc pre chudobných sa premieňa na lásku a nádej (NZ SKL)*
- 17 *Svedectvo členiek SKL Trnava (NZ SKL)*
- 18 *Všetko ide ľahšie s domovom (DEPAUL SLOVENSKO)*
- 21 *Detský kútik Sv. Lujza očami detí*
- 25 *Z návštevy prezidenta generálnej rady (SVdP)*
- 28 *Svedectvo Janky Buffovej z Panamy (MiSeVi)*
- 29 *Interview so Zuzkou Kovalovou (MiSeVi)*
- 31 *Zázrak v mojom živote (ZMM)*
- 33 *Profesor Vladimír Krémery v spomienkach Vincentskej rodiny*
- 36 *Pomoc Vincentskej rodiny vojnou postihnutým na Ukrajine*
- 39 *Stalo sa vo Vincentskej rodine*
- 42 *Pozvánka na stretnutie Rodiny Nepoškvrnenej*
- 43 *Boj proti hladu*

*Obráz "Pán milosrdnej lásky"
namal'ovaný sv. Lujzou de Marillac,
ktorého originál je v Materskom dome v Paríži*

VINCENT V NÁS – informačno-formačný občasník Vincentskej rodiny

Redakcia: P. ThLic. Tomáš Brežani, CM (šéfredaktor), Bc. Silvia Lehutová ZMM (zástupca šéfredaktora),
Sr. Ing. Rút Labudová, SMVS, Mgr. Katarína Stasová MiSeVi

Grafická úprava: Sr. Bc. Bohumira Semková, DKL Titulná strana: foto - Peter Nemergut ZMM

Jazyková úprava: Sr. Mgr. Martina Telehaničová, SMVS

Kontakt: redakcia.vrs@gmail.com

Vydáva: Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul vo vydavateľstve VINCENTÍN, ul. Sv. Vincenta 1, 821 03 Bratislava

Tlač: VARÍNSKA TLAČIAREŇ

Určené pre potrebu Vincentskej rodiny / Vychádza dvakrát za rok / Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov /

Použité fotografie spĺňajú požiadavky GDPR

Imprimi potest: P. ThLic. Tomáš Brežani, CM, provinciálny predstavený Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul,
Bratislava 08.08.2022, č. 135/2022

ISSN 2730-0366

*Sr. Daniána
Poláková, DKL*

*provinciálna predstavená
Spoločnosti dcér kresťanskej lásky*

Editorial

Drahí priatelia,

v úvodníku k prvému číslu nášho časopisu Vincent v nás páter Tomáš hovoril o sv. Vincentovi. Celkom správne. Aby mohla jeho charizma žiť v nás, musíme Vincenta spoznať a zamilovať si ho. Pre nás, Dcéry kresťanskej lásky, k sv. Vincentovi neoddeliteľne patrí aj sv. Lujza de Marillac, ktorej sviatok slávime 9. mája. Práve ňou si Božia Prozreteľnosť poslušila, aby sme svoje úplné darovanie sa Bohu mohli žiť vo svete a nie medzi múrmi kláštora. Bola to myšlienka veľmi odvážna a revolučná vzhľadom k historickému obdobiu, keď sa naša Spoločnosť zrodila. Lujza a Vincent, pozorní na potreby chudobných svojej doby, mali nový, radikálny pohľad na to, ako by DKL mali žiť svoje povolanie.

Prepojili zasvätený život Bohu so službou kresťanskej lásky chudobným vonku, mimo múrov kláštora, povedali by sme, v teréne.

Kto teda bola Lujza de Marillac? Čo oživovalo jej dynamického a prevratného ducha? Čo ju viedlo k tomu, aby reagovala s porozumením a vytrvalosťou na veľkú biedu chudobných ľudí svojej doby?

Lujza de Marillac bola manželka, matka, vdova, babička, učiteľka, sociálna pracovníčka, opatrovatelka, organizátorka, mysliteľka a zakladateľka. Bola to žena, ktorej životnou snahou bolo hľadať a plniť Božiu vôľu. Narodila sa 12. augusta 1591, teda o 10 rokov neskôr ako sv. Vincent. Božia Prozreteľnosť však zariadila, že sa ich životné cesty stretli, keď duchovný vodca Lujzy de Marillac biskup Camus odišiel z Paríža a za nového duchovného vodcu jej určil Vincenta de Paul. Vincent ju neváhal zasvätiť do služby chudobným. Ako Boh viedol Lujzu k chudobným, v jej srdci sa

rozhořela milosrdná láska. Našla a ctíla si Krista v zúbožených srdciach a telách chudobných, ktorým slúžila.

Lujza sa nechala viesť Duchom Svätým. Na svoje pochybnosti a neistotu dostala odpoveď práve na slávnosť Ducha Svätého. Prijímala vtelenie ako najznamenitejšiu vec, ktorú Boh v dejinách spásy vykonal. Nasledovať Krista znamenalo pre Lujzu pokračovať v jeho živote a pozývalo ju meniť svet chudobných a utláčaných a slúžiť im s osobným nasadením.

Podobne ako Lujza, aj my vnímame bolesti a utrpenia nášho chorého sveta. Nech nám táto silná žena vyprosí odvahu vykročiť k biednym s odvahou a dôverou, že Boh prijme a požehná všetky naše kroky, ktoré urobíme k jeho miláčikom - chudobným. Naše rozhodnutia vykročiť za naše brány prinesú požehnanie chudobným i nám samotným.

Louise de Marillac

Autentický podpis sv. Lujzy de Marillac

MISIA DE PAUL

V dnešných časoch je potrebné odpovedať na výzvy, ktoré nám doba poskytuje rovnako ako tomu bolo v období, kedy po tejto zemi chodieval Boží Syn – Ježiš Kristus. Rovnako, ako v časoch svätého Vincenta, ktorý dokázal odpovedať na naliehavé potreby ľudí, ktorých stretával. Práve život a dielo svätého Vincenta nás inšpirovalo k odvážnemu kroku systematickej pomoci rodinám v núdzi. Vincent bol muž nádeje, milosrdenstva, ale najmä praxe. Jeho vízie nezostávali v čisto teoretickej rovine, v rovine konštatovania, ale boli konkrétnym uskutočnením Božej vôle, pokračovaním života Ježiša Krista v ohlasovaní dobrej zvesti a bytia tu pre iných.

Životná skúsenosť a kontext obklopujúci život v našej komunite v Banskej Bystrici nám ukázal rôzne smery realizácie vinctenskej charizmy. Pri príležitosti sviatku svätého Vincenta sme organizovali v našom kostole projekt Taška sv. Vincenta, kde ľudia mohli prispieť nielen modlitbou, ale aj konkrétnou materiálnou pomocou ľuďom v núdzi. Vybieralo sa toho hojne, začo sme ľuďom vďační, a tak sme premýšľali, ako tieto veci správne využiť s prezieravosťou do budúcnosti.

Postupne sme potraviny, drogériu a iné veci poupratovali, rozdelili a vytvorili pre ne sklad. V tej chvíli sme ani netušili, že Božia Prozreteľnosť rozbehne dielo, ktoré dostalo názov *MISIA DE PAUL*

Vytvorila sa skupinka laikov, kňazov, sestier i mladých, ktorí začali uvažovať, ktorá skupina chudobných by najviac potrebovala pomocť. Takýmto spôsobom sme prišli na cieľovú skupinu, ktorou sa stali rodiny i starší ľudia v núdzi.

Túžili sme po systematickej práci, nie jednorazovej pomoci, ktorá by neplnila svoj účel. Zorganizovali sme prvé spoločné stretnutie, na ktorom sa zúčastnili naši farníci, sestrička Katarína, mladí zo ZMM a pátri. Bolo nádherné sledovať, s akou odhodlanosťou každý túžil priložiť ruku k dielu. Vytvorili sme plán pomoci, rozplánovali si jednotlivé návštevy rodín, ktoré sa nám podarilo spoznať a vyrazili na rozvoz. Súčasťou každého stretnutia bola v prvom rade modlitba za chudobných, ale i za nás ako spoločenstvo.

Dohodli sme sa na spoločnej adorácii, ktorá býva v Kostole sv. Alžbety každú tretiu stredu v mesiaci.

Zaujímavosťou je, že sa nám podarilo nadviazať spoluprácu so ZVJS (Zbor väzenskej a justičnej stráže), ktorý chcel pomôcť chudobným a dopriať im štedré Vianoce. Vtedy sa nám podarilo identifikovať 60 chudobných rodín, ktorým príslušníci ZVJS spoločne s vdp. Petrom Nižníkom a s nami odovzdali štedrovečerné baličky. Za čo im zo srdca ďakujeme.

Časom sme však prišli na to, že v sklade potraviny samé od seba pribúdať nebudú. Práve vtedy sme oslavovali sviatok patrónky nášho chrámu sv. Alžbety Uhorskej. Ona sama pomáhala chudobným a stala sa pre nás inšpiráciou. A tak sme vymysleli nový projekt pomoci – Košík svätej Alžbety. V tejto akcii sme ľudí poprosili znova o pomoc. Mnohí sa do tejto aktivity zapojili a prinášali potraviny i drogériu do košíka, ktorý bol pripravený v chráme, a ktorý sme potom ako spoločenstvo na nedelnej eucharistii prinášali ako obetný dar Bohu pre chudobné rodiny.

Tak sa nám čiastočne darilo udržiavať sklad v akom takom stave, pretože chudobných rodín pribúdalo. V súčasnosti sa Misia de Paul venuje 10 rodinám, ktoré navštevujeme, trávime s nimi čas a zdieľame s nimi spoločné problémy. Do tejto iniciatívy sú zapojení mladí zo Združenia mariánskej mládeže, sestričky vincentky, pátri vincentíni a naši drahí laici z celého okolia, v ktorých neustále horí oheň Ducha Svätého a ktorí túžia po svätosti práve v službe chudobným.

Ak by ste chceli spoločne s nami spolupracovať, alebo poznáte niekoho, kto by nám vedel pomôcť budeme radi.

PS.: Ak ste z okolia Banskej Bystrice, Košík sv. Alžbety vieme poskytnúť počas pôstneho obdobia aj ako aktivitu do vašich farností. Ďakujeme 😊

Kontakt na nás:
Web: www.misiadepaul.sk
Instagram: @misiadepaul
Email: misiadepaul@gmail.com

P. Patrik Boržecký, CM

ŠKOLY v pôsobnosti SESTIER SATMÁROK

2. september 1991 je dátum, kedy Základná škola sv. Vincenta prvýkrát otvorila svoje brány po takmer 40-tich rokoch komunistickej totality. Školský rok 2022/2023 je teda tridsiatym prvým školským rokom našej školy, ktorá je jedinou cirkevnou základnou školou v Ružomberku. Znamená to pre nás nielen to, že vzdelávame a vychovávame deti v kresťanskom duchu, ale aj to, že my všetci: žiaci, pedagogickí i nepedagogickí zamestnanci sa snažíme napredovať v rozvíjaní a uplatňovaní náboženských hodnôt a zásad v rámci vyučovacieho procesu i mimoškolských aktivít.

Naša základná škola má za sebou krásne výročie, ktorým sme si pripomenuli trvanie školy a jej cestu od otvorenia po páde komunistického režimu. Avšak rok 2025 bude v cirkvi jubilejným rokom, rokom špeciálnych milostí. Pre našu školu to bude prekrásne 140. výročie odo dňa, kedy bola dievčenská ľudová škola odovzdaná vedeniu Milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok. Presne 13. septembra 1885 školu posvätil a otvoril spišský biskup Mons. Juraj Čáska a 16. septembra sa začalo vyučovanie.

Základnú školu sv. Vincenta navštevuje približne 340 žiakov, a tým sa venuje asi tridsiatka pedagógov spolu s dvoma špeciálnymi pedagogičkami, pedagogickými asistentkami a školskou psychologičkou, pani vychovávateľky v ŠKD, vždy nápomocný pán školník a pani upratovačky. To všetko pod vnímavým a povzbudivým vedením pani riaditeľky s. Rity Miroslavy Murinovej a pána zástupcu Milana Sisku. Každý utorok sa stretávame na školskej sv. omši, počas ktorej sa nám pravidelne prihovára náš školský pán kaplán Florián Volf.

Vzdelanie a výchova u nás kráčajú ruka v ruke s budovaním zdravých a hodnotných vzájomných vzťahov, profesionálnych i osobných. V decembri sa to významným spôsobom prejavilo na spoločnej predvianočnej akcii Vianočné mestečko, kde sme sa stretli pri nakupovaní ručne vyrobených výrobkov, pri koledách našich školských spevákov a hudobníkov i skupiny Kapucíni. Okrem toho každý rok bojujeme proti hladu pečením, balením a predá-

jom perníkových srdiečok, pripravujeme listovú poštu i návštevu starších ľudí, pomáhame núdznym Misijným jarmokom, navštevujeme rôzne zaujímavé turistické miesta, cestujeme za rôznymi divadelnými predstaveniami, vzdelávame sa výmennými pobytmi v rámci projektu Erasmus+, aktivizujeme sa aj online prostredníctvom eTwinningu. V našich aktivitách nám veľmi pomáhajú vynovené špeciálne informatické učebne či krásny a podnetný výtvarný ateliér. Zapojili sme sa do programu Zelená škola, ktorým chceme pomôcť zlepšiť životné prostredie okolo nás. Veľmi prospešná je nám preto naša krásna školská záhrada, doobeda na vzdelávanie, poobede na športové a relaxačné aktivity v každom ročnom období. Môžeme sa pochváliť školskou hymnou, text ktorej pochádza z pera nášho žiaka Matúša Urbana, a ktorú zhudobnila s. Terézia. Už sme ju stihli aj profesionálne nahráť v hudobnom štúdiu.

Žiaci, ktorí majú záujem tráviť svoj voľný čas zmysluplne, si vždy vedia nájsť záujmový krúžok, ktorý ich naučí veľa o vesmíre a hviezdach, uvariť a upiecť niečo dobré, zatancovať si, zaspievať, aj zahrať na hudobných nástrojoch, zašportovať si, precestovať Slovensko, zájsť aj do zahraničia, vlastnoručne si niečo pekné vyrobiť či pripraviť školský časopis Vinič.

Veľmi sa tešíme, že sme súčasťou farskej rodiny, a že sa v rámci spolupráce môžeme podieľať účasťou na Ondrejskom jarmoku a na októbrovej modlitbe sv. ruženca, predstavením vianočnej jasličkovej pobožnosti či dramatizovanej krížovej cesty. Aj škôlkari z Materskej školy sv. Lujzy v Ružomberku sa vždy tešia z návštevy a divadielka našich žiakov. Rovnako majú radosť z majstra Slabiky, Hlásulky či bacila Omylu, ktorých do škôlky prinesie naša špeciálna pedagogička, a ktorí pomáhajú detičkám trénovať jazykové schopnosti metódou Elkonina.

Odmenou a zadostúčením za našu spoločnú snahu a námahu je pre nás úžasné 1. miesto v rámci tohtoročného hodnotenia základných škôl ružomerského okresu, ktoré uskutočnil inštitút INEKO. Výsledky hodnotenia potvrdzujú, že sme škola s kvalitným vzdelávaním a dobrou kresťanskou výchovou a o túto kvalitu sa chceme aj naďalej usilovať a stále v nej rásť.

Mgr. Božena Gazdová, pedagóg

V srdciach sestier Satmárok a rodičov detí, ktoré navštevujú Základnú školu sv. Vincenta v Ružomberku, dozrievala túžba formovať deti vo viere od útleho veku. Postupne sa tento hlad po stvárňovaní detí stal od 1.2. 2011 skutočnosťou.

Budovu škôlky, prvých zamestnancov a detí požehnal vdp. Alojz Kostelanský. V súčasnosti máme kapacitu 69 detí a momentálne sú medzi nami aj deti z Ukrajiny. Zamestnancov je 13, z toho 4 sú rehoľné sestry. náš školský vzdelávací program nesie názov SRDIEČKO. Symbol srdiečka predstavuje lásku ako Boží dar, ktorý sa učíme rozvíjať a šíriť ďalej.

Radi sa učíme zážitkovo - chodievame pozeráť vláčiky na stanicu, vozíme sa autobusom po meste, chodievame do lesa, na lúku a pod.

Organizujeme tiež spoločné akcie s rodičmi - ako je v júni Deň rodiny, koncoročné výlety do ZOO, na Oravský hrad a iné miesta. Veľmi obľúbené sú kurzy - plavecký a lyžiarsky, taktiež krúžky anglického jazyka, folklórny krúžok a máme aj novinku - krúžok Elkonin metóda, ktorá deťom uľahčuje nácvik čítania a písania. Máme radi prírodu, triedime odpad, recyklujeme a vyrábame papier, spolupracujeme s Mondi SCP.

Vďaka úspechom v projektoch sme získali klimatizáciu, ktorá je v podkrovnej triede, záhradný altánok s vybavením, edukačné hračky a detské kroje. Zapájame sa do rôznych výtvarných súťaží - Biblia očami detí, do športových súťaží - Olympiáda materských škôl, Beh mesta.

Deťom sa snažíme pomáhať, aby si vybudovali živý vzťah k Pánu Bohu. Z duchovných aktivít sú to napríklad silné osobné momenty vzťahu detí s Bohom - cez modlitby vlastnými slovami pred Eucharistiou, karneval svätých, krížová cesta v pôste, koleda a pod. Čo je prvoradé - snažíme sa vychovávať dobrých ľudí a byť im príkladom ľudskosti podľa príkladu sv. Lujzy.

Sv. Lujza oroduj za nás!

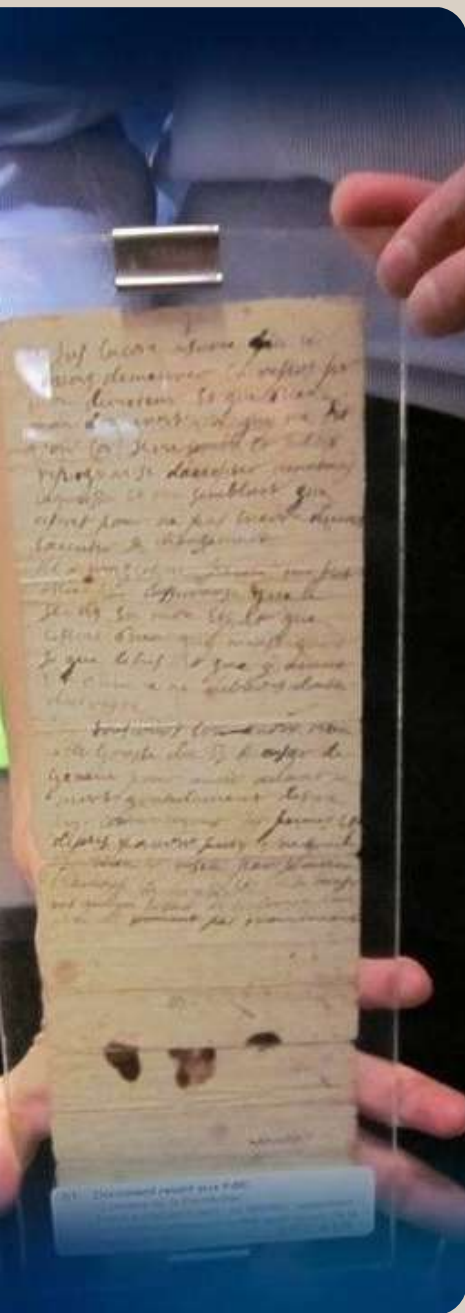
Sr. Rút Labudová, SMVS

TURÍČNE SVETLO

Len pred niekoľkými dňami som mala možnosť navštíviť Kostol Saint-Nicolas-des-Champs v Paríži. Bol významným miestom pre svätú Lujzu de Marillac, ktorá po trpkých rokoch života, neistoty a vnútornej temnoty práve tu dostala svetlo, ktoré ju zbavilo jej trápenia a vlialo nádej do budúcnosti.

Sadla som si do lavice neďaleko miesta, kde je pamätná tabuľa a portrét sv. Lujzy. Miesto bolo v blízkosti bohostánku, pred ktorým sa svätica určite modlievala a predkladala Ježišovi všetko, čo prežívala. Pripomenula som si, koľkú bolesť nosila vo svojom vnútri, keď sa necitila hodná Božieho pohľadu, pretože vyrastala bez mamy, bez rodiny a poznala len život v kláštore sestier dominikánok v Poissy a neskôr v domove pre dievčatá v Paríži. Napriek jej úprimnej túžbe odovzdať sa Bohu a zadosťučiniť za hriechy sveta, ju do kláštora neprijali. Aké strašné muselo byť pre ňu toto sklamanie! Mnohé modlitby, pôsty a skutky pokánia v nej len umocňovali úzkosť a pocit viny. Čo s ňou Boh zamýšľal? Na radu príbuzných sa teda vydala a zdalo sa, že sa na ňu konečne usmialo šťastie. Ale toto radostné prežívanie netrvalo dlho, hoci sa zo všetkých síl snažila byť dobrou manželkou a mamou. Prečo zrazu jej manžel vážne ochorel? Ach, Bože, – povzdychla som si –, prečo musela táto krehká žena znášať taký ťažký údel? Nestačilo, že už ako dieťa bola toľké roky opustená a osamelá? A teraz ďalšia rana.

Čo v tej chvíli prežívala a ako riešila túto tiesnivú situáciu? V hĺbke srdca sa pýtala, či to nie je Boží trest za to, že sa nestala reholníčkou. Znova sa teda začala viac modliť, postiť a umŕtvovať, ale pokoj nenachádzala. Čo ak má opustiť manžela a prinášať väčšiu vynáhradu za hriechy? Jej ťaživé myšlienky, výčitky a askéza ju hnali do čoraz väčšej temnoty, až takmer upadla do depresie.

Interiér Kostola Saint-Nicolas-des-Champs

Ach, Pane, moji rodičia hovorievali, že „keď je núdza najvyššia, pomoc Božia najbližšia“. Buď zvelebený, že si prišiel na pomoc aj našej zakladateľke Lujze. Bolo to presne pred 400 rokmi, keď 4. júna 1623 utrápená Lujza prišla do tohto kostola na slávnosť Zoslania Ducha Svätého. Pri modlitbe ju náhle preniklo veľké svetlo, ktoré prerazilo všetku jej temnotu a ona spoznala, že jedného dňa sa

zasväti Bohu a bude mu slúžiť spolu s ďalšími sestrami. Zahliadla aj svojho nového duchovného sprievodcu Vincenta de Paul, ale hlavne nadobudla istotu, že má zostať pri svojom manželovi a synovi. Rýchlo si to všetko zapísala na kúsok papiera, poskladala si ho a navrch napísala slovo SVETLO. Od tej chvíle sa jej život úplne zmenil.

Pamätná tabuľa pripomínajúca vzácnu udalosť Turičného svetla

Kolko dobra vykonala! Trpezlivo a s láskou doopatrovala chorého manžela a zverila sa duchovnému vedeniu kňaza Vincenta de Paul, ktorý postupne odkrýval bohatstvo jej osobnosti. Pomohol jej odvrátiť pohľad od seba samej a viac si všímať chudobných ľudí. Navštevovala bratstvá kresťanskej lásky a spolu s paniami kresťanskej lásky hľadala možnosti, ako ulaviť trpiacim, chorým a opusteným ľuďom. Spolu s Vincentom organizovala potrebnú pomoc a osobne sa zapájala do všetkých druhov služieb.

Ako často sa príbeh nejedného z nás podobá príbehu Lujzy. Jedno utrpenie strieda druhé a človek sa ocitá na pokraji sil. Ďakujem ti, Bože, že nás nenechávaš samých, ale dávaš nám svoje svetlo a posielaš nám do cesty ľudí, ktorí nám pomáhajú nachádzať ťa najmä v chudobných.

Vďaka svetlu zo 4. júna 1623 Lujza pochopila, že jej život má viesť jedine láska k Bohu a blížnemu. Neskôr to vyjadrila slovami:

„Nestačí ísť a dávať, ale potrebujeme srdce očistené od každej zisťnosti, (...) musíme mať neustále pred očami svoj vzor, ktorým je príkladný život Ježiša Krista, ktorého sme povolaní nasledovať (...) a slúžiť mu v osobe chudobných.“

Na posvätnom mieste v Kostole Saint-Nicolas-des-Champs v Paríži som na prihovor sv. Lujzy prosila o dar svetla pre celú Vincentskú rodinu, aby všetci jeho členovia stále viac spoznávali Boží plán s nami a s vynalievavou láskou pokorne slúžili Kristovi v jeho trpiacich údoch – našich bratoch a sestrách.

Sr. Žofia Daniščáková, DKL

sv. Lujza de Marillac

Združenie Zázračnej medaily VSTUPUJE DO NOVEJ FÁZY

prijatie prvých aktívnych členov Nitra 2015

Ako ste sa dozvedeli v minulom čísle nášho časopisu, ZM v súčasnosti existuje v približne 300 farnostiach vo všetkých diecézach Slovenska. Naše sestričky vincentky neúnavne navštevujú všetky farnosti, ktoré túžia založiť miestne ZM a stať sa súčasťou apoštolátu Podomovej návštevy Panny Márie. Každý mesiac pribúdajú nové farnosti a narastá počet členov združenia. Táto skutočnosť nás postavila do bodu, kedy sme začali cítiť potrebu vytvorenia štruktúr a zefektívnenia fungovania ZM. Toto všetko je ostatne obsiahnu-

té aj v štatútoch ZM, ktoré sme pri jeho založení na Slovensku a pri prijímaní prvých aktívnych členov združenia prijali za svoje.

V nadväznosti na stretnutie s provinciálom Misijnej spoločnosti pátrom Tomášom Brežánim, CM a provinciálnou predstavenou Dcer kresťanskej lásky sestrou Damiánou Polákovou, DKL, ktorí nás povzbudili k týmto krokom, sme na sviatok Zjavenia Pána 6. januára tohto roku započali naše dielo.

Na tomto Trojkráľovom stretnutí bolo ZMZ na Slovensku rozdelené do troch regiónov podľa diecéz, pričom každý región dostal pridelenú svoju regionálnu sestru. K sestre Márii Gostikovej, DKL (región Západ) a sestre Gemme Blaškovej, DKL (región Východ) sa pripojila sestra Alena Jurkyová, DKL (región Sever).

S veľkým potešením sme prijali správu o tom, že pre službu národného direktora ZMZ bol vyčlenený páter Jozef Noga, CM a sestrou koordinátorkou sestra Agnesa Šurinová, DKL. Vyprosujeme im obom požehnanie a pomoc Panny Márie v ich službe pre ZMZ, takisto ako všetkým trom regionálnym sestrám a laickým spolupracovníkom.

V týchto dňoch očakávame taktiež dekrét od generálneho predstaveného Misijnej spoločnosti p. Tomáša Mavriča, CM menujúci **prvého prezidenta ZMZ**, ktorým sa stane aktívna členka ZMZ Bc. Silvia Lehutová, ktorá v súčasnosti zodpovedá za spoluprácu s laickými členmi združenia.

Cieľom vytvárania regiónov a štruktúr je okrem zlepšenia koordinácie a spolupráce členov ZMZ aj potreba väčšej podpory a spolupráce zo strany laikov. Preto sme na tento rok naplánovali v každom regióne formačné bloky pre budúcich aktívnych členov ZMZ.

Aktívnym členom ZMZ sa môže stať každý dospelý člen ZMZ po absolvovaní celej formácie pre aktívnych členov. Aktívny člen ZMZ sa v rámci svojich stavovských a časových možností zapája a podieľa na činnosti a fungovaní ZMZ, zúčastňuje sa regionálnych a národných zhromaždení, volí a môže byť volený do štruktúr ZMZ. Formácia pozostáva z dvoch víkendových formačných blokov. Na konci druhého formačného bloku prijímajú absolventi formácie aktívne členstvo v ZMZ, štatúty ZMZ, dekrét aktívneho členstva ZMZ a odznak aktívneho člena ZMZ ako viditeľný znak zasvätenia sa Panne Márii.

Chceme povzbudiť všetkých záujemcov, aby sa prihlásili na formačné duchovné cvičenia a vložili svoje ruky a svoje talenty do služieb bližným prostredníctvom aktívneho členstva v ZMZ. Čakajú nás hodnotné a inšpiratívne prednášky v mariánskom a vinctenskom duchu, podnecujúce nás k službe Cirkvi, spoločnosti a hlavne núdznym.

DC Čičmany, prednáška P. Dominik Pavol, CM

Po ukončení formácie aktívnych členov ZMZ sa bude konať 1. národné zhromaždenie ZMZ, na ktorom sa zúčastnia aktívni členovia ZMZ a predstavení ZMZ. Na tomto zhromaždení budeme v súlade so štatútmi ZMZ voliť svojich zástupcov do štruktúr ZMZ a kreovať ďalšie pôsobenie ZMZ.

Viac informácií budeme priebežne zverejňovať na našej webstránke www.zzm.sk a na našom facebookovom profile.

Silvia Lehutová

Termíny a miesta pre formačné bloky:

29.9. - 1.10.2023 PREŠOV - JEZUITI	BLOK 1
13.10. - 15.10.2023 ŽILINA - SALEZIÁNI	BLOK 1
27.10. - 29.10.2023 NITRA - VINCENTKY	BLOK 1
3.11. - 5.11.2023 ŽILINA - SALEZIÁNI	BLOK 2
17.11. - 19.11.2023 NITRA - VINCENTKY	BLOK 2
24.11. - 26.11.2023 PREŠOV - JEZUITI	BLOK 2

Sestra koordinátorka: Sr. Agnesa Šurinová

0910 842 255
✉ zzm.slovensko@gmail.com

Regionálna sestra: Sr. Gemma Blašková

0901 720 092
✉ zzm.vychod@gmail.com

Región Východ
– Košická a Rožňavská diecéza

Regionálna sestra: Sr. Mária Gostíková

0902 704 690
✉ zzm.zapad@gmail.com

Región Západ
– Nitrianska, Trnavská, Bratislavská, Banskobystrická diecéza

Regionálna sestra: Sr. Alena Jurkiová

0944 216 931
✉ zzm.sever@gmail.com

Región Sever
– Žilinská a Spišská diecéza

POMOC PRE CHUDOBNÝCH sa premieňa na lásku a nádej

Vincentské dielo aj v Spolkoch kresťanskej lásky (ďalej len SKL) na Slovensku je mnohonásobne požehnaným každodenným svetlom, ktoré premieňajú naše sestry, dobrovoľníčky prijemným vnášaním radosti, lásky, nádeje pre trpiacich i chudobných bratov a sestry. Žijeme každý deň v jednej spoločnosti, stretávame sa s rôznymi ľuďmi, prechádzame okolo ľudí, ktorí potrebujú aj našu pomoc, podporu či sprevádzanie. Každý z nás je obdarovaný rôznymi darmi, talentmi a ak s nimi správne naložíme, dostáva služba chudobným neskuutočnú veľkosť.

V spolupráci SKL a farnosti Handlová sme spoločným úsilím vniesli, pravidelným prínosom pomoci a podpory pre chudobných a sociálne odkázaných ľudí, potravinovú zbierku „Taška sv. Vincenta“. Najväčším darom a pomocou v Handlovej sú milé, empatické, rozhodné dobrovoľníčky, s ktorými sme v priebehu roka rozbehli cestu dobrovoľníckej činnosti. Skupinka piatich mladých, horlivých žien s túžbou pomáhať prichádza aj na spoločné modlitby SKL, kde spoločne premodlievame potravinovú zbierku i službu trpiacim v nemocnici. Ako nám aj sv. Matka Tereza zanechala dôveryhodný odkaz: „Robte malé veci s veľkou láskou“, tak aj tieto dobrovoľníčky, s Božou pomocou, vnášajú ochotu, seba a neraz svoj čas tam, kde si to dané okolnosti vyžadujú. Prichádzajú raz do týždňa (ak to opatrenia dovoľujú) do nemocnice - Handlová, konkrétne do Senior centra sv. Kataríny, kde seniori prežívajú svoj dôstojný čas staroby. Dobrovoľníčky začali prichádzať do nemocnice takmer pred rokom, v čase korony, keď boli prísnejšie opatrenia a nebolo možné vykonávať pravidelnú dobrovoľnícku činnosť. Neodradila ich ani táto nemilá situácia a stále hľadali možnosti, ako sa čoraz viac priblížiť k seniorom drobnými skutkami, častokrát len milým slovom, úsmevom, spevom, vyrobením nejakej pohľadnice či porozprávaním sa, alebo vyjdením si na prechádzku. Seniori postupne, zo stretnutia na stretnutie, nabrali veselšiu náladu, začali vnímať, že niekto prejavuje o nich záujem, viac sa rozprávajú a vzájomne si zdieľajú zážitky či celoživotné príbehy. Aby tieto stretnutia boli naplnené aj duchovným zriedlom, popri tom nezabúdajú ani na spoločnú modlitbu či nejakú pieseň z „mladých liet“. Takmer po každom stretnutí sa dobrovoľníčky s otvoreným srdcom vyjadria, že: „viac dostávajú, ako dávajú“. Je to aj naplnením nášho poslania, aby človek nebol sám a cítil lásku, blízkosť, pochopenie či podanie pomocnej ruky.

Aj v dnešnej dobe je živá myšlienka sv. Vincenta de Paul: „Láska pracuje pre dobro a útechu druhých.“ A cesta nielen týchto dobrovoľníčok, ale i našich sestier v SKL, ukazuje prejav láskavého srdca a činu pre druhých, no zároveň je príkladom a neraz aj povzbudením pre každého jedného z nás.

Dobrovoľníčka v Handlovej, príprava potravinových tašiek

Slávka Kročková

SVEDECTVO ČLENIEK SKL TRNAVA

Naším poslaním je priniesť aj Máriine svetlo putovaním do každej rodiny

V SKL Trnave sme mali dlhodobú túžbu, aby vzniklo ZZM. Členky SKL, ktoré počuli o podomovej návšteve ZZM v susednej dedine Špačince, vyjadrili želanie šíriť túto úctu aj vo svojej farnosti. Po dohode s p. farárom sme oslovili sestričky vincentky v Nitre s prosbou, aby prišli k nám do Trnavy, do farnosti Božieho Milosrdenstva, priblížiť vznik tradície návštev kaplnky v rodinách. Na našu veľkú radosť sme dlho nečakali. Sestričky k nám zavítali v júni 2018. Už v tom čase bol záujem rodín o zapojenie sa taký veľký, že sme potrebovali hneď 2 kaplnky, aby sa rodiny mohli tešiť z návštev aspoň 2 týždne v roku.

Postupom času sa hlásili ďalší záujemcovia a v súčasnosti máme vo farnosti 3 kaplnky. Pre každú kaplnku je určený jeden dobrovoľník, ktorý zabezpečuje, aby sa kaplnka dostala včas k rodine, ktorá ju má podľa vopred stanoveného harmonogramu privítať vo svojej domácnosti. Mnohé rodiny s netrpezlivosťou sledujú ubiehajúce týždne v kalendári a tešia sa na čas, kedy sa Panna Mária stane ďalším členom ich domácnosti. S ňou prichádza väčší pokoj. Jej stála prítomnosť cez deň i v noci nás nabáda k častejšiemu stíšeniu sa počas dňa a aspoň krátkej modlitbe, utvrdzuje nás vo vedomí, že s ňou na ceste k Ježišovi určite prideme do cieľa. Spolu s kaplnkou putujú aj medaily Panny Márie, ktoré mnohokrát pomáhajú vyriešiť náročné, ťažké situácie v rodinách či mimo nich. Farníci sa pripoja aj vložením dobrovoľného príspevku. Z vyzbieraných peňazí dávame slúžiť sväte omše za členov ZZM, podporujeme stavbu kostola Božieho

Milosrdenstva vo farnosti Trnava a prispievame na pomoc pre sociálne slabšie rodiny i pomáhame ľuďom bez domova. Takto Panna Mária putovaním po rodinách pomáha nie len tam, kde práve zavítala, ale cez štedrosť srdc navštvienených i všade tam, kde je pomoc stále veľmi potrebná. Vzájomne si zdieľame aj tieto milé radosti zasievane milosťami Nebeskej Matičky. Častokrát vidíme, ako aj ťažko riešiteľné situácie dokáže premôcť modlitba, otvorené srdce každej jednej členky v našom spoločenstve. Modlíme sa, aby naša služba bola plnohodnotným vincentským poslaním či požeňnaním všade tam, kam prichádzame.

Alenka Kopčanová

*Spoločný čas
prežívaný v modlitbe,
službe chudobným
a zdieľaním*

VŠETKO IDE *l'ahšie* S DOMOVOM

Milí priatelia
našej vinčentskej rodiny,
radi by sme vám v tomto čísle predstavili
jednu zo služieb Depaul Slovensko
**-INTEGRAČNÝ PROGRAM
BÝVANIA.**

Tento program vznikol v roku 2020,
takže je jedným z mladších.
Jeho hlavným cieľom je, v skratke
povedané, pomôcť ľuďom bez
domova stať sa ľuďmi s domovom.

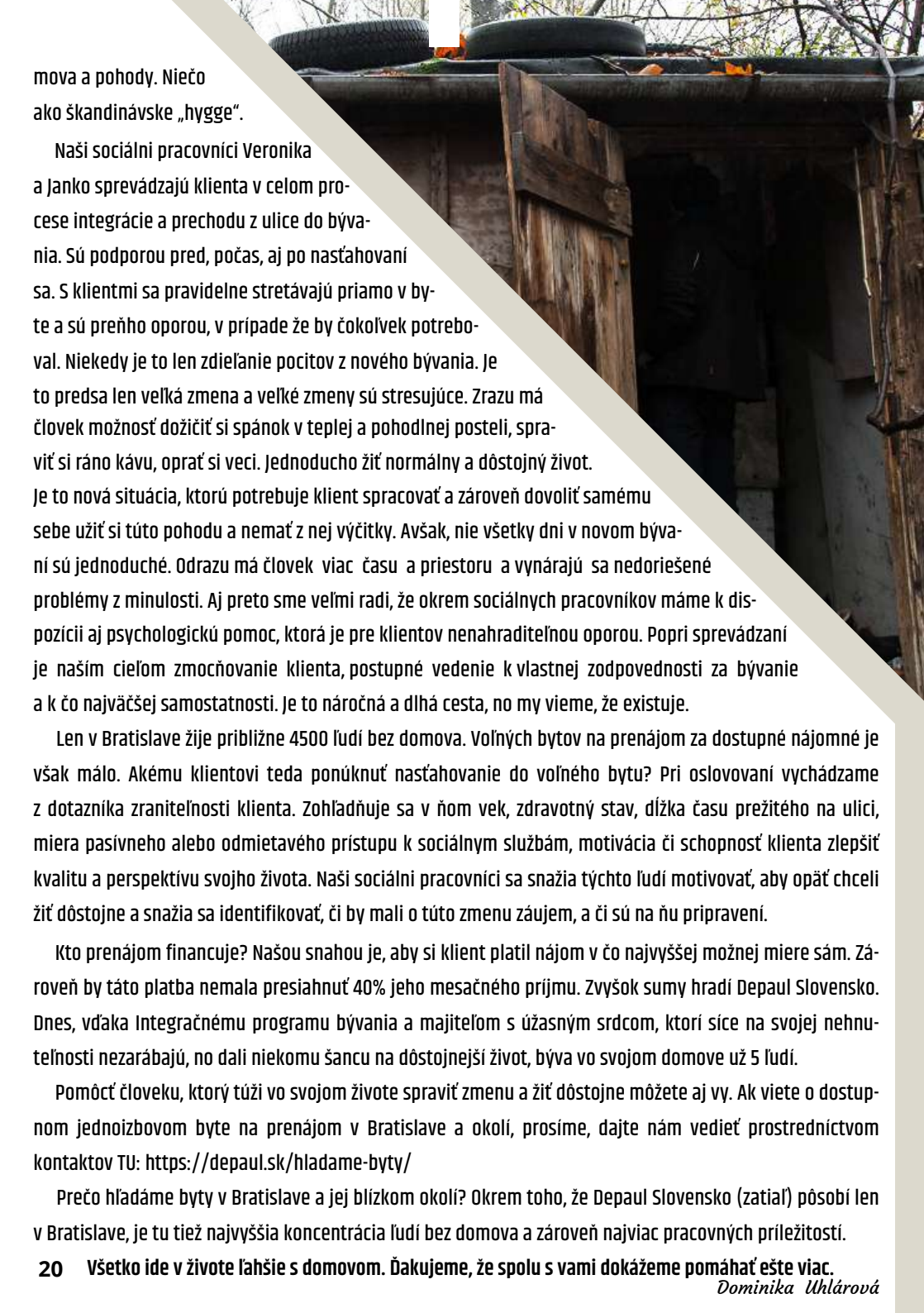
Vychádza z princípov prístupu „Housing First“, ktorý sa vo svete
ukázal ako najefektívnejší v ukončovaní bezdomovectva.
„Housing First“ znamená „bývanie ako prvé“. Viacerí
pravdepodobne tento model ukončovania bezdomo-
vectva poznáte. Niektorí však možno nie, a preto
ho radi vysvetľujeme prostredníctvom príkladu
z praxe: Predstavte si, že máte ráno vstať
a ísť do práce. A rovnako ďalší a ďalší deň.
Spali ste doma, v teple, mohli ste sa
osprchovať a obliecť si čisté
oblečenie, popritom

vyriešiť zdravotné, sociálne, rodinné otázky. Tiež si oddýchnuť a mať súkromie, zažiť víkend v podobe relaxu. Pozvať svoju blízku osobu na čaj a porozprávať sa. Nakúpiť si, čo potrebujete a nechať si tieto veci odložené doma. Tým, že ich máte kam dať, nemusíte ich predsa nosiť celý deň so sebou všade, kam sa presúvate... Teraz si predstavte riešiť to isté, avšak bez strechy nad hlavou. Bez tepla, bez postele, spánku, súkromia, dostatočnej hygieny a bezpečia. Veľa ľudí, hoci bez strechy nad hlavou, chodí do práce, rieši svoje problémy a neodmieta pomoc. A to aj napriek podmienkam, v ktorých denne žijú. Rozdiel v tom celom je práve domov a dôstojné bývanie. A to je niečo, na čo sa Integračný program bývania vo svojej službe zameriava.

Tím Integračného programu bývania tvoria vedúca Katka, pracovníčka pre bytové otázky Dominika, sociálni pracovníci Veronika a Janko, fundraiserka Janka, psychologičky Andrea a Martina. Radi by sme vám predstavili aspoň niektorých členov tímu.

Dominika je bývalá „realitáčka“, takže hľadá na komerčnom trhu jednoizbové byty a garsónky. Pri výškach prenájmov sa zameriava na dostupné nájomné, ktoré síce majiteľovi nevynáša finančný zisk, no výška nájmu pokrýva energie, základnú réžiu bytu a iné nevyhnutné poplatky. Na vyváženie benefitov pre majiteľa z takehoto prenájmu ponúkame hneď niekoľko. Napríklad, že sa o byt v podstate nemusí starať. Všetky opravy rieši naša organizácia Depaul Slovensko. S majiteľom pravidelne komunikujeme, takže si môže byť istý, že nájomné je zaplatené včas (dokonca vieme zaplatiť nájom až na šesť mesiacov dopredu) a byt je v poriadku. Často sa stretávame s neopodstatnenou obavou či skôr predsudkom, že človek bez domova si byt nebude vážiť a znehodnotí ho. Realita je však taká, že ľudia, ktorí žili dlho na ulici si často bývanie vážia oveľa viac, ako si dokážeme predstaviť. Práve ľudia bez domova sa častokrát obávajú, že bežným používaním bytu niečo pokazia. Tieto obavy sú pochopiteľné. Človek nechce stratiť niečo, na čom mu tak záleží a znamená pre neho novú životnú šancu.

Keď Dominika nájde vhodný byt, komunikuje s majiteľom o možnostiach prenájmu. Ak príde k dohode, dohliada na všetky administratívne záležitosti od uzatvárania zmluvy cez výšku nájomného, až po stanovenie podmienok prenájmu. Po uzavretí zmluvy pripravuje nehnuteľnosť na samotné bývanie. Spoločne s kolegami a dobrovoľníkmi pripravia byt tak, aby v ňom mohol klient začať bývať. To znamená, že vykonajú potrebné úpravy, prípadné opravy a byt dozariaďujú nábytkom. Súčasťou zariadenia sú aj maličkosti ako rastliny, dekorácie a iné milé drobnosti, ktoré pomáhajú vytvoriť atmosféru teplého do-

mová a pohody. Niečo ako škandinávske „hygge“.

Naši sociálni pracovníci Veronika a Janko sprevádzajú klienta v celom procese integrácie a prechodu z ulice do bývania. Sú podporou pred, počas, aj po nasťahovaní sa. S klientmi sa pravidelne stretávajú priamo v byte a sú preňho oporou, v prípade že by čokoľvek potreboval. Niekedy je to len zdieľanie pocitov z nového bývania. Je to predsa len veľká zmena a veľké zmeny sú stresujúce. Zrazu má človek možnosť dožiť si spánok v teplej a pohodlnej posteli, spraviť si ráno kávu, opraviť si veci. Jednoducho žiť normálny a dôstojný život. Je to nová situácia, ktorú potrebuje klient spracovať a zároveň dovoliť samému sebe užiť si túto pohodu a nemať z nej výčitky. Avšak, nie všetky dni v novom bývaní sú jednoduché. Odrazu má človek viac času a priestoru a vynárajú sa nedoriešené problémy z minulosti. Aj preto sme veľmi radi, že okrem sociálnych pracovníkov máme k dispozícii aj psychologickú pomoc, ktorá je pre klientov nenahradiiteľnou oporou. Popri sprevádzaní je naším cieľom zmocňovanie klienta, postupné vedenie k vlastnej zodpovednosti za bývanie a k čo najväčšej samostatnosti. Je to náročná a dlhá cesta, no my vieme, že existuje.

Len v Bratislave žije približne 4500 ľudí bez domova. Voľných bytov na prenájom za dostupné nájomné je však málo. Akému klientovi teda ponúknuť nasťahovanie do voľného bytu? Pri oslovovaní vychádzame z dotazníka zraniteľnosti klienta. Zohľadňuje sa v ňom vek, zdravotný stav, dĺžka času prežitého na ulici, miera pasívneho alebo odmietavého prístupu k sociálnym službám, motivácia či schopnosť klienta zlepšiť kvalitu a perspektívu svojho života. Naši sociálni pracovníci sa snažia týchto ľudí motivovať, aby opäť chceli žiť dôstojne a snažia sa identifikovať, či by mali o túto zmenu záujem, a či sú na ňu pripravení.

Kto prenájom financuje? Našou snahou je, aby si klient platil nájom v čo najvyššej možnej miere sám. Zároveň by táto platba nemala presiahnuť 40% jeho mesačného príjmu. Zvyšok sumy hradí Depaul Slovensko. Dnes, vďaka Integračnému programu bývania a majiteľom s úžasným srdcom, ktorí síce na svojej nehnuteľnosti nezarábajú, no dali niekomu šancu na dôstojnejší život, býva vo svojom domove už 5 ľudí.

Pomôcť človeku, ktorý túži vo svojom živote spraviť zmenu a žiť dôstojne môžete aj vy. Ak viete o dostupnom jednoizbovom byte na prenájom v Bratislave a okolí, prosíme, dajte nám vedieť prostredníctvom kontaktov TU: <https://depaul.sk/hladame-byty/>

Prečo hľadáme byty v Bratislave a jej blízkom okolí? Okrem toho, že Depaul Slovensko (zatiaľ) pôsobí len v Bratislave, je tu tiež najvyššia koncentrácia ľudí bez domova a zároveň najviac pracovných príležitostí.

20 Všetko ide v živote ľahšie s domovom. Ďakujeme, že spolu s vami dokážeme pomáhať ešte viac.

Dominika Uhlárová

Detský kútik

sv. Lujza očami deti...

Lujza de Marillac sa narodila 14. augusta 1591 v Poissy blízko Paríža. Matka ju opustila hneď po narodení a jej otec, keďže nebol často doma, lebo bol vojakom, zveril ju do starostlivosti sestram dominikánkam v Poissy. Lujza sa snažila dobre učiť, rada maľovala a spoznávala Ježiša v modlitbe.

Keď mala 13 rokov, zomrel jej otec. Lujza ostala sirota. Ujal sa jej strýko a umiestnil ju do dievčenskej školy v Paríži. Lujza tak opustila sestry a svoje priateľky. V novej škole s niekoľkými priateľkami vytvorila malú dielňu na ručné práce. Peniaze za predaj odovzdávala riaditeľke, lebo si všimla finančné ťažkosti školy. Lujza začala spoznávať sestry kapucinky, ich život modlitby a práce. Bližším spoznávaním rehoľného života začala aj ona snívať o živote v kláštore. Jedinou jej túžbou bolo milovať Ježiša. Avšak do kláštora ju neprijali, lebo mala chatrné zdravie a ťažko by znášala život v kláštore.

Nakoniec sa Lujza 5. februára 1613 vydala a stala sa manželkou Antona Le Gras, ktorý bol tajomníkom na ministerstve financií na kráľovskom dvore. Lujza a Anton sa čoskoro tešili z narodenia syna Michala.

Lujza objavila krásu rodinného života a prežívala šťastie.

Avšak v roku 1622 Anton ťažko ochorel. Lujza sa začala obávať budúcnosti. Rozmýšľala, že opustí manžela i dieťa.

V týchto ťažkých chvíľach sa však neustále modlila. Na Turíce, keď sa modlila v kostole, odrazu jej srdce naplnilo svetlo a istota prítomnosti Boha v každých chvíľach. Zostala s manželom do jeho smrti v decembri 1625.

Nedostatok peňazí prinútil Lujzu i jej syna presťahovať do lacnejšieho bytu v Paríži. Hľadala svoju životnú cestu a práve vtedy stretla kňaza Vincenta de Paul, ktorý v tom čase zakladal bratstvá kresťanskej lásky.

Vyrieš viac-smerovku a doplň citát sv. Lujzy:

„Moja prvá myšlienka po prebudení ...“

Š	K	O	L	Y	CH	N	E	G
J	Y	T	S	L	U	Ž	B	A
E	R	CH	A	P	D	C	A	L
D	T	S	I	R	O	T	Y	E
Á	S	T	R	M	B	Í	B	J
N	E	M	O	C	N	I	C	E
O	S	P	H	Ž	Í	R	A	P
U	L	Á	S	K	A	L'	Ô	V

VÔĽA, SLUŽBA,
PARÍŽ, SIROTY,
CHUDOBNÍ,
NEMOCNICE,
ŠKOLY, BRAT,
GALEJE, POMOC,
LÁSKA, SESTRY,
NÁDEJ

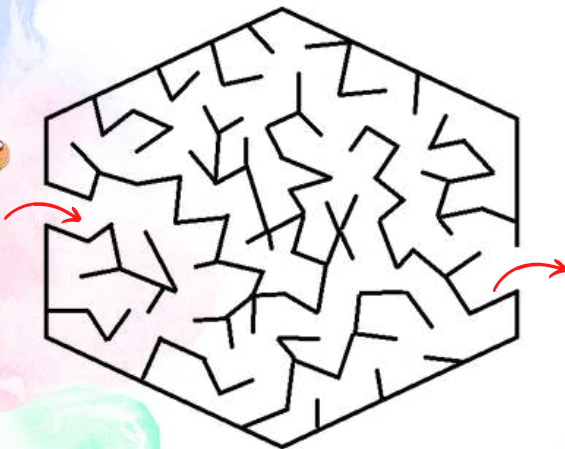
Milé deti, spojte lekárske tašky rovnakej farby a ku každému číslu v tabuľke prirad'te zodpovedajúce písmeno.

V tabuľke si prečítate chýbajúce slovo z výroku sv. Lujzy.

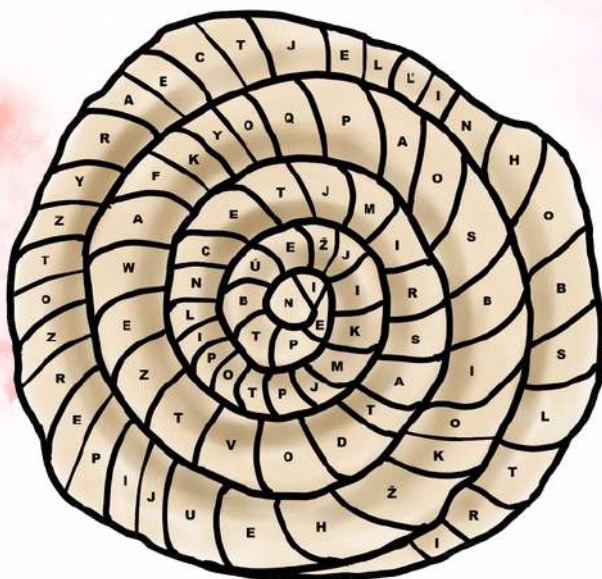
„Ach, aké pravdivé je to, že duše, ktoré hľadajú Boha, nájdu ho všade, ale najmä v ...(tajnička).“

1	2	3	4	5	6	7	1

Pomôž sv. Lujze dostať sa k opusteným deťom

V slimáčku vyfarbi každé druhé políčko. Začni prvým políčkom v strede. Písmená z vyfarbených políčok potom prepíš na linačky. Spoznáš ďalší výrok sv. Lujzy.

Tieto bratstvá pomáhali chudobným a chorým. Vincent ju pozval do tejto služby. Lujza navštevovala rozličné skupinky tohto bratstva. Veľa cestovala a veľmi si ju vážili. Jej schopnosti a srdečnosti robili zázraky. Do bratstva prijímala dievčatá a vysvetľovala im, ako majú ošetrovať chorých a byť voči nim ohľaduplné a láskavé. Vytvorilo sa spoločenstvo, kde sa spolu modlili a radili, ako dobre a správne slúžiť chorým a chudobným.

Dňa 29. novembra 1633 sa v dome Lujzy de Marillac stretli viaceré mladé dievčatá, a tak sa zrodila Spoločnosť dcér kresťanskej lásky. Pán Vincent ich pobádal, aby slúžili chudobným a hovorili im, že Boh ich miluje. Dcéry kresťanskej lásky prinášali úľavu chudobným v dedinách a nemocniciach, stali sa vychovávateľkami opustených detí a dievčatami na vidieku, kde ľudí vyučovali na poliach. Lujza im pravidelne písala listy, navštevovala, povzbudzovala ich a vyzývala, aby nežne milovali tých, ktorí trpia a aby im prejavovali úctu a uchovali si nadšenie. Popri službe si sestry nachádzali čas na spoločnú modlitbu, rozprávali Ježišovi o tých, ktorým slúžia. Prosili aj Pannu Máriu, aby ich sprevádzala a pomáhala milovať tých, ktorí sú im zverení.

Už dlhé roky bola Lujza často chorá a cítila, že smrť sa blíži. V jej blízkosti boli zhromaždené sestry, syn, nevesta a vnučka Renáta. Lujza dňa 15. marca 1660 zomrela zmierená s Bohom, ktorého tak milovala. Aj dnes tisíce mladých dievčat na celom svete kráčajú za hlasom, ktorý ich volá do služby chudobným.

s. Vianea Diabelková, SMVS

SŮŤAŽ
 Namal'uj sv. Lujzu tak, ako ju vidíš ty
 a pošli nám svoj obrázok do redakcie do 31.mája.
 Odmeníme ťa prekvapením.

Z NÁVŠTEVY PREZIDENTA generálnej rady SPOLKU SV. VINCENTA DE PAUL na Slovensku

S krajcom chleba prichádza aj úsmev od dareu

Úlohou členov Spolku sv. Vincenta de Paul nemá byť len pomoc ľuďom v hmotnej núdzi, ale aj hľadanie a inšpirácia mladých ľudí, ktorí budú v činnosti Spolku pokračovať. Aj to bola jedna z hlavných myšlienok prezidenta Generálnej rady Spolku Renata Limu de Oliveiru, ktorý v dňoch 5. a 6. decembra navštívil Slovensko. Spolu s ním prišiel aj Adrian Abel, vedúci komisie CIAD (komisia pre medzinárodnú spoluprácu a rozvoj) pri Generálnej rade Spolku sv. Vincenta de Paul.

Informácie o činnosti konferencií

Prvé kroky na Slovensku priviedli oboch hostí do Domu nádeje v Bratislave, kde ich privítala prezidentka Spolku Libuša Miháliková. Na stretnutie s prezidentom Generálnej rady prišli Tomáš Brezáni, CM, provinciál vincentínov na Slovensku, Mykola Dobra, CM, duchovný poradca pre SvDP, sestrička Monika Farkašová, DKL, predsedovia a členovia konferencií Spolku z rôznych kútov Slovenska. (V súčasnosti je na Slovensku aktívnych 22 konferencií.)

Po úvodných slovách Libuše Mihálikovej, ktorá v krátkosti predstavila zameranie objektu Domu nádeje, nasledovali obrazové aj slovné prezentácie vybraných najaktívnejších konferencií.

V Dome nádeje v súčasnosti funguje denný stacionár, ktorý poskytuje sociálne služby dôchodcom z Bratislavy, a tiež v ňom našla útočisko štvorčlenná rodina z Ukrajiny.

Konferencia sv. Cecílie v Bratislave, ktorá vznikla v roku 1996, pôsobí pri cirkevnej základnej škole a jej členmi sú pedagogickí zamestnanci školy. V začiatkoch jej fungovania členovia vytvorili v škole kresťanský umelecký kurz pre žiakov, ktorý sa pretransformoval na prvú kresťanskú umeleckú školu na Slovensku. Tak v začiatkoch ako aj v súčasnosti konferencii pomáha národný Spolok z Holandska.

Jedným zo zakladajúcich členov konferencie, ale aj celého Spolku bol Felix Virsík, ktorý žil v duchu vincentínskej spirituality od detstva. Jeho otec Alexander Virsík bol v tridsiatych rokoch minulého storočia prezidentom slovenskej vetvy Spolku.

Konferencia sv. Gorazda v Bratislave vznikla v roku 1998 a v súčasnosti má 12 členov. Jej zakladajúci členovia sa zhodli na myšlienke vybudovania Domu nádeje, ktorý by bol zázemím pre členov Spolku z celého Slovenska, ale takisto by poskytoval pomoc ľuďom v hmotnej aj duchovnej núdzi. S výstavbou sa začalo v roku 1999. Dom nádeje bol odovzdaný do užívania v roku 2011. Pri jeho výstavbe boli použité financie rôznych projektov a grantov, od sponzorov, z darov dobrodincov. Hneď po otvorení sa jeho riaditeľkou stala Libuša Miháliková, ktorá v tejto funkcii pôsobí dodnes. Prvými klientmi boli odchovanci z detských domovov v rámci projektu Dom na polceste. Aj keď Dom nádeje momentálne poskytuje svoje služby seniorom, členovia Konferencie sv. Gorazda sú stále v kontakte s jeho prvými obyvateľmi, ale takisto spolupracujú aj s Anonymnými alkoholikmi.

Po predstavení **Konferencie sv. Štefana v Kráľovskom Chlmci**, ktorá pomáha najmä Ukrajincom, prišla na rad prezentácia levicekej Konferencie sv. Jozefa. Tá začala pracovať ako prvá na Slovensku po politických zmenách v roku 1989, a to už v roku 1991. Prevádzkuje charitatívne zariadenie Vincentik, ktoré poskytuje materiálnu pomoc ľuďom v núdzi, vrátane Ukrajincov. Členovia konferencie ale výrazne pomohli aj v Sociálnom centre v Šuranoch, zúčastňujú sa všetkých projektov, ktoré Spolok organizuje.

Konferencia Zázračnej medaily Panny Márie v Nitre pomáha sestričkám vincentkám pri poskytovaní materiálnej pomoci ľuďom v núdzi. Jej členka Petra Bajlová je spoluorganizátorkou celoslovenskej verejnej zbierky Boj proti hladu, ktorú organizuje Vincentská rodina.

Spolku chýbajú mladé posily

Následne sa prítomným prihovril Tomáš Brezáni CM. Ako sám povedal, členov Konferencie sv. Gorazda poznal už od čias svojej mladosti ako miništrant, pretože patril do rovnakej bratislavskej farnosti. Činnosť Spolku spoznal ešte lepšie, keď ako novokňaz dostal na starosť dve konferencie Spolku.

Rovnako, ako prezident Generálnej rady, aj Tomáš Brezáni vidí ako akútny problém nedostatok mladých ľudí v Spolku. Avšak vzápätí dodal, že dúfa, že návšteva prezidenta povzbudí mladých ľudí k činnosti v Spolku. „Musíme žasnúť, čo Božia prozreteľnosť robí v nás a skrze nás.“

„Sme tu na to, aby sme vám pomáhali“

Potom sa už prítomným prihovoril Renato Lima de Oliveira, ktorý na úvod zdôraznil, že slovenský Spolok sa pri potrebe financií na konkrétny projekt nemá zdráhať a má sa obrátiť na Generálnu radu v Paríži. „Držte sa blízko Generálnej rady, sme tu na to, aby sme vám pomáhali.“

Ďalej vyzval prítomných, aby pokračovali v každodenných modlitbách, aby sa modlili za „našich svätých“. (Časom by mal byť vyhlásený za svätého aj blahoslavený Frederik Ozanam.) Takisto poprosil prítomných, aby pri ich pomoci núdznym bolo cítiť okrem charity a spirituality aj ich dobré srdce, ich priateľstvo a empatiu.

Každému, komu sa pomoc poskytuje, sa má dať to, čo najviac potrebuje. Netreba zabúdať ani na financie do vzdelania, pretože jedine to je spôsob, ktorý môže zmierniť chudobu vo svete.

Keďže sa veľa hovorilo o potrebe získavania nových, najmä mladých členov, zaznela otázka, či všade vo svete je rovnaká situácia. Kým v Európe postupne konferencie zaniakajú, v Afrike a Latinskej Amerike vidno opačný trend. Len za posledných sedem rokov tu vzniklo tritisíc nových konferencií. (Napríklad v Brazílii, ktorá nepatrí medzi ekonomicky vyspelé štáty, pracuje až pätnásťtisíc konferencií. Dokonca sú tu mnohé konferencie, kde sú členmi deti alebo mladí ľudia.)

Adrian Abel, vedúci komisie CIAD tiež ponúkol pomoc, keď povedal, že poskytnuté financie vo výške 5 tisíc eur na pomoc Ukrajincom neznamenajú konečnú sumu.

Potom už kroky prítomných viedli do kostola sv. Vincenta v bratislavskom Ružinove. Svätú omšu celebroidal Mykola Dobra CM, koncelebroval Marián Chovanec CM.

Časť prítomných potom navštívila útulok pre bezdomovcov DePaul Slovensko, ktorý denne poskytuje teplú večeru a priestory na nocľah dvesto ľuďom bez domova.

Program dňa ukončila večera v jednej z bratislavských reštaurácií.

Na návšteve v Šuranoch

Ďalší deň bol venovaný návšteve Sociálneho zariadenia v Šuranoch - Kopci. Jednou z konferencií, ktorá sa výrazne zaslúžila o jeho založenie, bola Konferencia sv. Justína de Jacobis v Šuranoch. Zariadenie vzniklo v roku 2000 vo veľmi skromných podmienkach. Zo začiatku sa o klientov starali členovia Spolku ako aj dobrovoľníci. Vďaka zmenenej legislatíve a pomoci od štátu sa dnes o 40 klientov stará osem zamestnancov financovaných z rozpočtu NSK. Zariadenie sídli v dvoch budovách, má vlastnú kaplnku. Sociálni pracovníci vedú klientov k pracovným zručnostiam vo vlastnej záhrade, na hospodárskom dvore. Oblúbe sa teší aj arterapia.

Členovia viacerých konferencií na Slovensku sa podieľajú na projekte Boj proti hladu. V predchádzajúcich ročníkoch bolo vyzbieraných na pomoc ľuďom v rôznych krajinách sveta viac ako 3 460 000 eur.

Všetkých nás spája vincentská spiritualita, chuť a odhodlanie pomáhať, ale aj prinášať lásku a úsmev tam, kde ich už málokto hľadá.

Dana Tomová

KRÁTKE SVEDECTVO

vínentskej laickej misionárky

JANKY BUFFOVEJ Z PANAMY

**„Pánovi zver svoje cesty a jemu dôveruj
a On sa už postará.“ Ž 37,5**

Na misii bolo našou úlohou hlavne zapájanie sa do pastorácie s deťmi či mladými. Pripravovali sme katechézy pre deti, zúčastňovali sme sa stretnutí s mladými, katechétmi či laikmi. Navštevovali sme rodiny miestnych ľudí, spoločne sme sa s nimi modlili ruženec, pili kávu a zdieľali radosti i starosti každodenného života. Spoznávali sme aj blízke komunity, kde sa dalo dostať iba peši či na koni. Navštevovali sme školy a snažili sa deťom priblížiť témy o ochrane životného prostredia alebo iné témy z katechizmu. Zo začiatku bolo ťažké preraziť ich uzavretosť a priblížiť sa, no po čase sme nadobudli vzájomnú dôveru a cítili blízkosť ako vo veľkej rodine.

Pánovi zver svoje cesty, svoje túžby, svoje sny, možno aj ten sen o misii, čo nosíš v srdci. On je ten, čo vkladá do nás túžbu a aj ju plní. Jemu dôveruj a on sa postará. Neboj sa vykročiť do neistej budúcnosti. Môžeš si byť istý, že On ťa povedie za ruku.

V modlitbe na vás pamätá

Jana

*Misia v Paname medzi indiánmi
z kmeňa Ngäbe
v Soloy a v Plan de Choreha*

*Misia v Paname medzi indiánmi
z kmeňa Ngäbe
v Soloy a v Plan de Chorchá*

INTERVIEW

„Dôležité je to, čo je teraz.“

so Zuzkou
Kovalovou

vincentskou
laickou
misionárkou

► *Zuzka, ako si sa dostala k svojej misii?*

Po skončení formácie v MiSeVi v r. 2021 a po prijatí misijného križa som sa snažila vziať úlohu "byť misionárom" zodpovedne a hľadala som miesto, na ktoré ma sám Pán Boh pošle. Aj keď už dlhšiu dobu pociťujem túžbu ísť na zahraničnú misiu, vnímam, že Pán ma vedie svojimi cestami a mojím prianím je plniť jeho vôľu. Preto som rozhodla vo svojom okolí siete, aby som mohla nájsť miesto, na ktorom by som bola nápomocná podľa charizmy sv. Vincenta. Sám Pán mi vybral to miesto. Priviedol ma, verím, že nie náhodou, k sestričke Ivetke z Vincentskej rodiny a tá ma zase priviedla do domčeka, v ktorom sa snažím byť posledný rok užitočná.

► *Povieš nám viac o tomto domčeku?*

OZ Misia Lásky v Trenčíne sprostredkúva strechu nad hlavou ľuďom bez domova prostredníctvom prenajmania domov od dobrosrdečných majiteľov nehnuteľností. V domčeku, v ktorom pôsobím, žije 6 žien, ktoré sa v minulosti z nejakých dôvodov ocitli na ulici, no teraz sa opäť snažia žiť plnohodnotným životom.

► *V čom spočíva Tvoja služba?*

Moja misia nespočíva ani tak vo veľkých veciach, ako skôr v maličkostiach. Je to otvorené srdce, ktoré som prišla ponúknuť do všedných dní týchto ľudí. Navštevujem ich pravidelne každý týždeň a stali sa pre mňa rodinou. Dá sa povedať, že to bola láska na prvý pohľad.

Nepýtam sa ich na minulosť, lebo dôležité je to, čo je teraz. A prijímam ich také aké sú, lebo sú v mojich očiach skvelé a každá z nich je niečím iným jedinečná a výnimočná. Snažím sa im aspoň raz do týždňa spestriť život - porozprávať sa s nimi pri kávičke, rozveseliť ich, snažím sa im pomôcť s riešením ich problémov a dať im nový pohľad na život, resp. učím ich mať živý vzťah s Bohom, aby sa im kráčalo ľahšie životom.

► *Aký bol prvý rok Tvojej služby?*

Bol to pre mňa krásny prvý rok. Bol najmä o budovaní vzťahov. Snažila som sa tiež, aby tí, s ktorými som sa stretávala, znovu objavili svoju hodnotu. Sadili sme spolu kvety, vytvorili kvetinový záhon, oslávili MDŽ, narodeniny aj meniny. Na Veľkú noc sme sa stretli s deťmi a zdobili veľkonočné vajíčka, v lete sme mali spoločnú grilovačku. Nechýbal ani Mikuláš s čertom, ktoré boli pre nich top akcia, či vianočná návšteva s darčekmi, ktorá ich veľmi dojala. Sú to jednoduché a pre niekoho možno obyčajné veci, no pre niekoho sú naozaj vzácné. Máme sa navzájom veľmi radi, a aj keď občas bojujeme každá so svojou povahou, vždy zvíťazí to, že sme na jednej lodi, ktorú si chceme udržať.

► *Na čom Ti v tom všetkom najviac záleží?*

Pre mňa je asi najdôležitejšie, aby zakusovali Lásku Boha v maličkostiach. Ja som len taký ich sprostredkovateľ. To On ich chce cezo mňa objasť, rozveseliť, povzbudiť či pohľadiť a povedať im, že ich má stále nekonečne rád. Že na nich nezabudol, a že tu vždy bude pre nich. Mojm najväčším želaním by tiež bolo, aby išli po rokoch na svätú spoveď. Verím, že aj k tomu raz príde.

*Moja misia nespočíva
ani tak vo veľkých veciach,
ako skôr v maličkostiach.
Je to otvorené srdce, ktoré som prišla
ponúknuť do všedných dní týchto ľudí.*

Zázrak V MOJOM ŽIVOTE

Každý z nás má iný príbeh, ako sa dostal do ZMM. Teraz vám prezradím ten môj.

Na začiatku deviateho ročníka základnej školy, v mesiaci október, ma moje dve spolužiačky poprosili, či by som im pomohol s organizáciou jednej akcie v Rajci. Ako extrovert som hneď súhlasil. Neskôr som sa dozvedel, že ide o Deň chudobných, kde mám zahrať zopár ľudoviek pre našich starších spoluobčanov.

17. október prišiel. Všetko je nachystané. Zrazu vidím veľký nával ľudí, okolo 20 - 30 ZMM-ákov. Hovorím si: „Celkom típci.“ Pred akciou začínam skúmať, kto sú, akí sú, odkiaľ sú. Tu hneď pribehla Martina Beliančinová: „Volám sa Maťa, teší ma. Som členka Združenia mariánskej mládeže. Mám 20 rokov. A ty tiež máš tak okolo 20, čo?“ Hneď zareagujem: „Ahm, volám sa Michal a mám 16.“ Menší trapas na začiatok, ale však nevadí. „To dievča má charizmu,“ vravím si.

Akcia dopadla „mega tip top super.“ Tam som sa prvýkrát stretol so ZMM. Ako býva slušným zvykom, keď niekoho stretnáš, pridal som si Maťu do priateľov na facebooku. Po dlhých hodinách písania o animátorstve v ZMM a v eRku (bol som členom eRka - Hnutie Kresťanských Spoločenstiev Detí) sme naplánovali „stretko“ pre naše oblasťné spoločenstvo v Rajci.

Mal som pripraviť nejaké hry. Počas „stretna“ padla myšlienka, že by sme mohli spraviť prespávačku v Rajci. Vravím si „reku“, no dobre, vybavím priestory.

S Maťou sme doklepli program a akcia sa mohla začať. Spoznal som skoro celé naše OS-KO. Všetko dopadlo super. Stojíme v kuchyni a viacerí mi rozprávajú o „animáku.“ Vraj zatiaľ mali iba jeden, o týždeň majú druhý.

*„Mišo,
budeš sa musieť úplne zmeniť,
aj svoj slovník, opustiť partiu.“*

Vravím si: „Nevyskúšaš, nevieš.“ „Hm, Maťa, mohol by som sa pridať na ten „animák?“, spýtal som sa. „Haló, no jasné.“ odpovedala úplne nadšená.

Prišlo k prvému stretnutiu s pátrom Miroslavom Valkom. Celý vikend sa spoznávame. Nikdy predtým som nezažil, že by sa mi nejaký kňaz venoval. Vravím si: „Pecka!!!“ Týmto začala moja prvá formácia. Je február a plánuje sa prijatie do ZMM- zasvätenie sa Panne Márii. Na jednom „stretku o prijatí“ v Malých Ledniciach sa ma Maťa spýtala: „Michal, chceš sa zasvätiť Panne Márii?“ Súhlasil som. Pred prijatím som vo svojom vnútri pociťoval akýsi boj. Jedna z našich ZMM-áčok v Rajci mi povedala: „Mišo, ak sa chceš zasvätiť Panne Márii, budeš sa musieť úplne zmeniť, aj svoj slovník, opustiť partiu.“ Po dlhšom rozhodovaní sa som pochopil, že Panne Márii sa opláti zasvätiť.

23.03.2019 sa môj duchovný, ale aj ten pozemský život úplne zmenil. Panna Mária si ma premieňala a používala, kde ma potrebovala. Cez leto 2019 som pociťoval, že ma Panna Mária potrebuje v ZMM, nie v eRku. Uvedomil som si to vtedy, keď sa mi krížili ZMM-ácke akcie s eRkáorskými.

Pri premýšľaní o neaktívnom oblastnom spoločenstve som pochopil, že Pán Ježiš a Panna Mária chcú, aby sme sa stali animátormi - misionármi Božieho slova. Základom misie je modlitba a vzťah s Bohom. Bez toho nemôžeme rozdávať dobré ovocie. Každý animátor potrebuje určitý vzťah s Bohom. Na to, aby sme mohli dávať, musíme najprv prijať.

A preto sa nebojme povedať rozhodné „ÁNO“ Panne Márii a vydať sa na vzrušujúcu cestu ohlasovania Krista.

*A preto sa nebojme povedať rozhodné
„ÁNO“ Panne Márii
a vydať sa na vzrušujúcu cestu
ohlasovania Krista.*

Strovil sa v láske k núdznym

PROFESOR VLADIMÍR KRČMÉRY

v spomienkach
Vincentskej rodiny

„Dajte mi muža modlitby
a on dokáže všetko.“
sv. Vincent

Ak by sme hľadali muža z tohto citátu sv. Vincenta, medzi prvými by nám určite napadol Dr.h.c. mult. Prof. MUDr. DrSc. Vladimír Krčméry. Jeho meno a jeho práca bola známa každému, a predsa sme o ňom vedeli tak málo. Vďaka jeho skromnosti, schopnosti stať v úzadí bez potreby sebaaprezentácie a vďaka sústreďeniu svojich síl na vytýčený cieľ, ticho a vytrvalo pracoval na uľahčovaní trápenia núdznych. Svoje schopnosti a vedomosti bez zaváhania používal všade tam, kde videl biedu, núdzu, problém, nedostatok, prekážku. Tak, ako to robil aj sv. Vincent. To, na koľkých dielach sa profesor Krčméry podieľal a životy koľkých ľudí svojou činnosťou ovplyvnil sme si naplno uvedomili až po jeho odchode k Otcovi.

V utorok 20. decembra 2022 prišlo Slovensko o výnimočného človeka. Človeka, ktorý silných s láskou usmerňoval a slabých bezhranične miloval a ochraňoval. V ťažkých časoch, ktorými sme ako spoločnosť prešli, nezištne ponúkal svoje skúsenosti a dodával nám nádej, ktorú sme tak veľmi potrebovali. Vždy pokojný a láskavý, s úsmevom na tvári.

Žiaľ nad jeho odchodom vyjadrovali ľudia z celého spektra spoločnosti. Od čelných predstaviteľov našej krajiny, cez akademickú obec, mediálne známe osobnosti až po jednotlivcov, ktorí s ním zdieľali niektorú etapu svojho života. Či už ako spolupracovníci, alebo ako tí, ktorým pomáhal.

Na mieste sú otázky: "Odkiaľ bral silu na realizáciu toľkých diel? Ako to všetko dokázal?" Odpoveď je jednoduchá. Vladimír Krčméry bol mužom hlbokej viery a modlitby. Svoj život ponímal v duchu kresťanskej viery ako službu Bohu a bližným. Silu pre všetky svoje aktivity čerpal z každodennej svätej omše, z lásky k Eucharistii a k Ježišovej matke.

A v prvom rade vo svojej rodine, ktorú nadovšetko miloval a ktorá mu bola oporou a bezpečným prístavom.

Profesor Krčméry je s Vincentskou rodinou spriaznený nielen vďaka svojej manželke doc. MUDr. Terézii Krčméryovej, sestre provinciála Misijnej spoločnosti P. Tomáša Brezániho, ale hlavne, svojou účasťou na mnohých z našich diel.

*„Tento svet je len epizóda
a sme tu na návšteve.
Večnosť sa nám otvára po smrti,“
prof. Vladimír Krčméry*

DEPAUL Prof. MUDr. Vladimír Krčméry bol viac než veľký človek. Najmä vďaka jeho iniciatíve a pomoci sme dokázali otvoriť naše Nizkoprahové denné centrum a Ošetrovňu sv. Alžbety či útulok pre chorých. Pomáhal nám počas najťažšej vlny covidu, ale otváral aj dvere do spolupráce, keď sme to potrebovali. Bez neho by naša organizácia a pomoc ľuďom bez domova vyzerala úplne inak. Aj preto sme v našej organizácii nesmierne zasiahnutí stratou tohto výnimočného muža. Len ťažko sa dá popísať, aký veľký obdiv a vďaka voči nemu prechováваме. Pán Krčméry, ĎAKUJEME za to všetko - kým ste boli a čo ste pre ľudí v núdzi za svoj život vykonal. Nezabudneme.

ZMM S profesorom Krčméry sme mali možnosť stretnúť sa v roku 2011 na našej najväčšej akcii ZLET v Košiciach. Mal pre nás prednášku, kde sa s nami podelil so svojimi skúsenosťami a povzbudil nás do služby druhým.

MiSeVi V prvých rokoch MiSeVi finančne podporil vyslanie laických misionárov na zahraničné misie.

DKL V spomienkach sestier Dcér kresťanskej lásky, ktoré mali tú česť sa s prof. Vladimírom Krčméry osobne

stretnúť alebo aspoň na chvíľu spolupracovať, ostáva navždy človekom s veľkým srdcom, žijúcim naplno svoje povolanie, využívajúc svoje dary i talenty s pokorou a vierou v službe núdnym celého sveta. Sestra, ktorá pôsobila ako misionárka na Haiti spomína, že bol medzi prvými, ktorí po veľkom zemetrasení v januári 2010 zorganizoval lekárskeho tím na pomoc ľuďom postihnutým krajinou. V spolupráci s ostatnými zách-

rannými tímami a našimi sestrami, ktoré pôsobili na Haiti, spoločne pracovali na záchrane ľudí z oblasti postihnutých zemetrasením. Jeho pomoc spočívala aj v poskytnutí zdravotného materiálu, zdravotníckych pomôcok či jednorázového finančného príspevku.

SKL Ako zakladateľ známeho „Tropic teamu“, spolu so svojimi kolegami – zdravotníkmi, pomáhal v mnohých krajinách sveta, predovšetkým v Afrike, kde príkladným životom slúžil chudobným. Konkrétne s VR začal prof. Krčméry spolupracovať v roku 2006, keď prišla na dovolenku naša misionárka z Haiti, sestrička Anna Ciganpalová DKL. Rozprávala nám o nepredstaviteľnej biede a ťažkom živote na tomto ostrove chudoby. Ľudia a hlavne deti tam zomierali na bežné choroby, nebolo liekov, pitnej vody, dokonca ani potravín. Nasmerovanie na prof. Krčméryho našlo odozvu a on skutočne išiel na Haiti, neskôr aj so svojimi spolupracovníkmi, dokonca istý čas tam pôsobil aj jeho syn. V roku 2010 išli lekári z Tropic teamu liečiť na Haiti chorých a chudobných obyvateľov po ničivom zemetrasení. V apríli toho istého roku sa členovia VR stretli s prof. Krčmérym na benefičnom koncerte v Žiline, z ktorého výťažok bol poslaný na Haiti. V júli 2012 miestny SKL v Nemšovej usporiadal besedu s prof. Krčmérym, ktorej sa zúčastnilo veľké množstvo ľudí. Pán profesor zaujal ľudským príhovorom o jeho rozsiahlej činnosti, o činnosti svojich spolupracovníkov, ako i pomoci núdznym po celom svete. Povzbudil nás aj v našej činnosti pomoci chudobným, ako aj v pokračovaní zbierky „Boj proti hladu“, ktorú organizuje VR od roku 2007. Osobne považujem pána profesora Vladimíra Krčméryho priam za fenomenálnu osobnosť, ktorá nikdy neodmietla pomoc druhému. Viackrát som s nim komunikovala, vždy bol ochotný pomôcť, poradiť, vybaviť. V mojom prípade dvom rodinným príslušníkom. Ďakujeme Pánu Bohu, že nám takého človeka dal.

CM P. Jozef Noga CM, ktorý päť rokov pôsobil ako misionár na Hondurase píše: „Pán profesor mal vo veľkej úcte sv. Vincenta, ale aj ďalších svätých či blahoslavených z našej duchovnej rodiny a rád im zveroval aj svoje misijné projekty. Tešil sa z postupu v otázke blahorečenia Janka Havlíka a často ho spomínal v súvislosti s detašovaným pracoviskom v Skalici. Nám, misionárom na Hondurase, veľmi pomáhal pri budovaní našej misie, ale aj pri jej rozvoji. Z prostriedkov, ktoré pravidelne posielal boli každý rok zakúpené lieky pre tých najchudobnejších. Posielal k nám na sťažie aj svojich lekárov a snažil sa zriadiť tam sonografickú a stomatologickú ambulanciu. Podporoval aj naše rozvíjajúce sa dielo Comunitá in Dialogo v Běstvinách v Českej Republike, kde pomáhame pri liečbe závislosti. Pán si ho povolal k sebe v Medzinárodný deň ľudskej solidarity. Také symbolické, ale aj motivačné pre nás ostatných. Lebo štedrého a veselého darcu Boh miluje. Ďakujeme, že sme aj vďaka vašej pomoci mohli pomáhať chudobným.“

Záver svojej životnej púte strávil profesor Krčméry v utečeneckom tábore v Kútoch, kde v úzkej spolupráci s Jožkom Ákašom (riaditeľ DEPAUL - so svojou rodinou žije v Kútoch) zabezpečoval zdravotnú starostlivosť pre prichádzajúcich utečencov. O týchto dňoch nám porozprával Jožko. „Keď začalo stále väčšie a väčšie množstvo sýrskych utečencov prespávať na stanici v Kútoch, snažili sme sa ich ako dobrovoľníci z kútskej farnosti nakrmiť, obliecť a ošetriť ich. Práve s ošetrovaním prišiel pomôcť pán profesor. Nik mu nemusel volať, on sám prišiel, zazvonil na dvere farnosti a poprosil nás, aby sme ho zaviedli na stanicu. Bolo neuveriteľné sledovať s akou láskou a radosťou sa venuje pomoci tým najbiednejším. Tento obraz praktickej lásky ku blížnemu si budem nosiť vo svojej pamäti aj vo svojom srdci až do konca života.“

V utorok 20. decembra ráno uzatváral projekt stanového mestečka a so svojimi spolupracovníkmi sa – aj keď unavený, ale stále v dobrej nálade – rozlúčil slovami: „Misia ukončená, pokračujeme v ďalšej.“

ĎAKUJEME!

Silvia Lehutová 35

POMOC VINCENTSKEJ RODINY vojnou postihnutým bratom a sestrám NA UKRAJINE

Vo štvrtok 24. februára 2022 sme sa zobudili do smutného rána. Stalo sa to, čo sme so strachom očakávali. S odvolaním sa na cynické, neopodstatnené, klamlivé a absurdné tvrdenia ruskej vojnovnej propagandy bola spustená špeciálna vojenská operácia, ktorej skutočným cieľom bolo obsadenie a podrobenie si suverénneho štátu. Toto ráno sa nám bolestne vrylo do pamäte ako ráno, keď naše istoty o trvalom živote v mieri, ľudskosti, porozumení a pokoji dostali tie najťažšie trhliny. Naš východný sused, krajina, v ktorej pracujú a pôsobia mnohí členovia Vincentskej rodiny, sa zobudil do prvého dňa vojny.

V celej Európe sa okamžite zdvihla obrovská vlna emócií, súcitu a solidarity. Každý triesvo zmýšľajúci človek vyjadroval svoju účasť s trpiacim národom. Spustila sa – spočiatku veľmi chaotická – spontánna aktivita jednotlivcov a organizácií túžiacich urobiť niečo, čím by mohli pomôcť krajine zasiahnutej vojnou.

Vincentská rodina zareagovala okamžite a prakticky. Hneď v prvý deň vojny bolo na podnet riaditeľa DEPAUL-u Jožka Kákoša zvolané online stretnutie predstaviteľov jednotlivých vetiev. Na tomto stretnutí v piatok 25. februára popoludní sme spoločne začali mapovať situáciu na Ukrajine, ale hlavne konkrétne možnosti, kde a ako vieme pomôcť. Každá vetva poskytla informácie, ktoré dokázala získať. Je nutné si uvedomiť, že v tieto prvé dni prestalo na Ukrajine fungovať všetko. Banky, bankomaty, doprava, obchody, prenos informácií, možnosť kontaktovať sa,... Vďaka informáciám od našich sestier vincentiek, satmárov a bratov vincentínov pôsobiach na Ukrajine či kolegov z ukrajinského DEPAUL-u sme mali hneď od začiatku relatívne dobrý prehľad o situácii a jej vývoji. Výsledkom tohto prvého stretnutia bolo okamžité presunutie veľkej časti financií zo zbierky Boj proti hladu na pomoc Ukrajine. Na fb-profile Vincentskej rodiny bola zverejnená výzva na podporu BPH, ktorú okamžite prezdieľali všetky vetvy, čím sa zintenzívnilo zbieranie financií pre túto zbierku. Naše sestričky, pátri, ale aj laici vyrazili aktívne pomáhať na hranice, kadiaľ k nám začali prichádzať tisíce utečencov hľadajúcich pomoc na Slovensku či v ďalších krajinách. Na druhý deň po stretnutí bol vytvorený a sfunkčnený webový registračný formulár "Vincentská rodina pomáha Ukrajine", cez ktorý členovia VR nahlasovali svoje možnosti pomoci – či už ubytovacie kapacity, alebo rôzne druhy materiálnej a podpornej pomoci.

Počas nasledujúcich dvoch víkendových dní sa zaktivizovali všetci naši členovia. Sestry satmárky začali pomáhať v Ublí, kde sa sústreďovalo veľké množstvo utečencov. Do komunity sestier vincentiek v Košiciach, kam prúdila materiálna pomoc a prichádzali aj utečenci, prišli mladi zo ZMM. Mnohí z nich pokračovali až na hranice, kde pomáhali s rozdávaním potravinovej a materiálnej pomoci či sprevádzaním. Členovia NZ SKL, SVPD, ZZM či MiSeVi začali s organizovaním materiálnych aj finančných zbierok v miestach svojho pôsobenia. Sestrička Miriam Badárová, DKL sa presunula na hranice v rámci psychologického poradne IPčko. Sestričky vincentky v ukrajinských komunitách Svaľava a Perečín začali prijímať utečencov a starať sa o miestnych obyvateľov. Kňazi vincentíni organizovali zbierky vo farnostiach, ale aj cez dobrodincov z Talianska. SKL Soblahov vypomáhala pri zabezpečení stravy pre utečencov v Opatovej. Konferencie SVPD, hlavne na východe, organizovali materiálne zbierky a pomoc utečencom. Spolky a spoločenstvá všetkých vetiev organizovali modlitbové stretnutia a adorácie za mier na Ukrajine.

Našou najlepšou spojkou s Ukrajinou sa stal riaditeľ ukrajinského DEPAUL-u, kňaz vincentín Vitalij Novak. Hneď v prvých chvíľach konfliktu začal hľadať spôsoby, ako dostať pomoc na miesta, kde sa bojovalo. Materiálnej pomoci sme vyzbierali dostatok, prišla ale otázka, ako ju dostať k pátrovi Vitalijovi na Ukrajinu. Aj vďaka tomu, že mojim povoláním je práca v doprave a logisti-

ke, mali sme možnosť veľmi rýchlo sa zorientovať v situácii a zorganizovať odvoz pomoci na Ukrajinu. Po celodenných telefonátoch na rôzne miesta a inštitúcie sme sa hneď v pondelok dopátrali k potrebným legislatívnym informáciám. Veľká vďaka patrí hlavne spoločnosti ALPE v Trnave, ktorá pre môjho zamestnávateľa sprostredkúva colné služby. Jej majiteľka nám pomohla s colným odbavením vyzbieraného materiálu, poučila nás o tom, ako postupovať, aby naša pomoc mohla prejsť za hranice a stala sa našim anjelom strážnym na tejto ceste. Navyše – všetko toto vykonala zadarmo ako pomoc vojnou zasiahnutej krajine. V utorok 28. februára, v šiesty deň konfliktu, odvážny vodič Jirko z firmy Bellaria a ešte odvážnejšia sestrička vizitátorka Damiána Poláková, DKL, sprevádzaní modlitbami nás všetkých, vyrazili a v noci aj zdarene dorazili až do Perečina. Zelená dodávka s logom DEPAUL-u bola druhým slovenským vozidlom s humanitárnou pomocou, ktoré úspešne priviezlo zásielku na Ukrajinu. S druhou dávkou pomoci sprevádzal vodiča na Ukrajinu brat Peter Štupák, CM, ktorý hoci nemal pas, ani na chvíľu nezaváhal. V priebehu jedného dňa si ho vybavil a okamžite vyrazil na cestu, aby situáciu a možnosti pomoci preskúmal priamo na mieste.

V tomto bode sa začala reálna a intenzívna materiálna pomoc Ukrajine. V prvej fáze sme prepravu pomoci zabezpečovali pod záštitou spoločnosti, v ktorej pracujem. Postupne DEPAUL Slovensko s finančnou podporou DEPAUL International vytvoril logistický tím, ktorý po troch mesiacoch odo mňa prebral organizovanie tejto časti pomoci. Z prvého vozidla s jednou paletou kuriva sa stalo 5 kamiónov týždenne. Ako nám povedali colníci na hraniciach – vozidlá DEPAUL-u sú jediné, ktoré v súčasnosti na Ukrajinu pravidelne prichádzajú. Pomáhame trvanlivými potravinami, hygienickými potrebami, zdravotníckym materiálom, ale aj spacákmi, oblečením či generátormi.

Naša pomoc teda neustáva. Naďalej organizujeme finančné aj materiálne zbierky. Viaceré z našich ve-tiev – napríklad konferencia SVDP v Dome nádeje v Bratislave - ubytovali ukrajinské rodiny. Satmárky vo svojom Hospici v Trenčíne zamestnali ošetrovateľov a na dvojmesačnú jazykovú prax prijali lekára z Ukrajiny. Vo svojej Základnej škole sv. Vincenta v Ružomberku a v Materskej škole sv. Lujzy prijali ukrajinské deti a ukrajinské asistentky. MiSeVi sa pripravuje na týždennú cestu do Charkova, kde plánuje podporiť vincent-skú komunitu. Pátri vincentini organizujú materiálnu pomoc zo zahraničia. Sestričky vincentky sa hlav-ne v okolí Nitry, Levíc a Košíc starajú o rodiny utečencov. ZMM spolu s laickými dobrovoľníkmi zo ZMM im rozvážajú vyzbieranú materiálnu pomoc, pomáhajú hľadať trvalé ubytovanie a zamestnanie, sprevádzajú ich k lekárom.

Je to neuveriteľné, čo všetko sa nám podarilo urobiť. Zomkla sa celá vincent-ská rodina asi prvý raz v ta-kejto sile od vtedy, čo sme spoločne pracovali na Putovaní relikvií sv. Vincenta. Tentokrát však v oveľa ťaž-šej situácii. Od našej pomoci závisia ľudské životy. Naši ľudia na Ukrajine- sestričky vincentky, sestričky sat-márky, bratia lazaristi, ukrajinský Depaul - títo všetci sa aj naďalej snažia pomáhať trpiacim ľuďom. Pre nich sa vojna stala dennodennou realitou.

Čo pre nich môžeme urobiť my? Pokračovať. V pomoci, v podpore, ale hlavne v modlitbách. Modlíme sa za nich, modlíme sa za trpiacich obyvateľov okupovanej krajiny, modlíme sa, aby tí, ktorí toto besnenie spôsobili, zmenili svoje myslenie. Aby ukončili túto vojnu, v ktorej ľudia prichádzajú o domovy, o istoty, o svojich príbuzných. Vojnu, v ktorej ľudia zomierajú.

Silvia Lehutová

Stretnutie prestavených reholi Vincentskej rodiny
s apoštolským nunciom Mons. Girasolim
Sr. Irena Kopanicová, SMVS, Mons. Nicola Girasoli apoštolský nuncius,
sr. Damiána Poláková, DKL, P. Tomáš Brezáni, CM

Stalo sa vo Vincentskej rodine

- zorganizovali sme -
- navštívil nás - zúčastnili sme sa -
- slávili sme - stretli sa
- vyzbierali sme - putovali
- sme - prijali svätenie - zložili
- sluby po prvý...

SEPTEMBER

1. **SKL** Športová akcia v Mobilnom hospíci sv. Lujzy „Beh pre hospic“
- 3.-11. **CM** Misie mesta Prešov
- 15.-18. **ZMM** Púť do Paríža
- 15.-18. **MISEVI** Duchovná obnova pre členov a členov vo formácii
- 19.-22. **DEPAUL** Týždeň dobrovoľníctva
24. **DEPAUL** Jesenný Dobrý trh s klientmi z Útulku sv. Lujzy
24. **CM** seminaristi Peter, Ján a Samuel Bonum propositum (Dobré predsavzatie) a prijali kňazskú reverendu
29. **DEPAUL** Sleep out vol 6. a premiéra živej knižnice s klientmi
- 30.9 -2.10. **ZZM** Duchovné cvičenia v Prešove s P. Milanom Grossmannom, CM

OKTÓBER

1. **SVDP** P. Mykola Dobra, CM menovaný duchovným poradcom SVDP
1. **MISEVI** Návrat J. Buffovej a I. Köni-govej z ich 10 mesačnej misie v Paname
- ZMM**
- 7.-9. Zasadnutie predsedníctva
- 14.-17. **ZZM** Medzinárodné generálne zhromaždenie ZZM
15. **SMVS** Stretnutie sestier Satmárok s dobrovoľníkmi z Rodiny Nepoškvrnenej v Trilenskej doline
- 17.-22. **DKL** Stretnutie provinciálnych rád slovanských krajín a regiónu Albánsko
22. **ZZM** Duchovná obnova v Medzibrodí s P. Jozefom Nogom, CM
22. **SMVS** Medzinárodné stretnutie v Ostrihome pri príležitosti 180. výročia založenia Kongregácie
28. **ZZM** Prijatie nových členov v Domaníži
29. **ZZM** Prijatie nových členov v Ružindole

NOVEMBER

12. **ZZM** Duchovná obnova v Stupave s vdp. Ľudovítom Gabrišom

12.-20. **CM** Misie vo farnosti Hladovka na Orave

13. **SMVS** Sestry navarili kapustnicu klientom útulku DEPAUL pri príležitosti Svetového dňa chudobných

17. **ZMM** Deň s chudobnými

19. **DEPAUL** SWAP bünd a kabátov pre ľudí bez domova

23. **DKL** Účasť na Odbornej historickej konferencii v Močenku pod názvom „Proticirkevné zásahy v Močenku“ (s.Marianna)

26. **ZZM** Duchovná obnova v Zákamennom s P. Ondrejom Skočikom CM

27. **ZMM** Národné kolo Vincolympiády v Banskej Bystrici

27. **ZZM** Sviatok Panny Márie Zázračnej medaily – slávenie najväčšieho sviatku ZZM

JANUÁR

6. **ZZM** Trojkráľové stretnutie vedenia ZZM, rozdelenie ZZM podľa regiónov, pridelenie regionálnych sestier a sestry koordinátorky

15. **VR** Stretnutie prestavených reholi Vincentskej rodiny s apoštolským nunciom Mons. Nicolom Girasolim

20.-22. **MISEVI** Valné zhromaždenie Mísevi, voľba nového štatutára (Mária Lilková) a nového koordinačného tímu

21. **ZZM** Duchovná obnova v Spišskej Kapitule s vdp. Ľudovítom Gabrišom

22.-24. **CM** Formačné stretnutie členov Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul v Bratislave

DECEMBER

2.-4. **CM** Adventná duchovná obnova pre chlapcov v Banskej Bystrici s P. Petrom Majerčíkom CM

3. **ZMM** Duchovná obnova v Petrovanoch s P. Petrom Lasotom SAC

5.-6. **SVDP** Návšteva prezidenta Generálnej rady Spolku Renata Limu de Oliveira

8. **DKL** Sestra Zdenka a sestra Lujza zložili sväté sľuby po prvý raz

8. **SMVS** Juniorka sestra Viannea Diabelková obnovila svoje sväté sľuby na jeden rok

11. **DEPAUL** Festival Doma dobre 2022

17. **DEPAUL** Vianočná zbierka potravinovej pomoci v Starej tržnici

24. **DEPAUL** Vianoce v nocľahárni a v našich útulkoch

FEBRUÁR

12.-20. **ZMM** Zasadnutie predsedníctva v Košiciach

14. **DKL** Slávnosť poslania do misie sestry Gabriely po ukončení počiatočnej formácie

17.-19. **ZZM** Duchovné cvičenia v Prešove s vdp. Milanom Hvizdošom

17.2.-11.3. **DKL** Pravidelná vizitácia Slovenskej provincie DKL generálnou radkyňou sestrou Hannou Cybulou

MAREC

12. **ZMM** VIP kurz v Žiline (pre vedúcich miestnych a oblastných spoločstiev)

30. **CM** Zasadnutie komisie teológov v procese blahorečenia Janka Havlika v Ríme

Stretnutie

RODINY NEPOŠKVRNENEJ

sa uskutoční 17. júna 2023 (*sobota*)
v Skalnom sanktuáriu Božieho milosrdenstva
na hore Butkov pri obci Ladce.

PROGRAM

09.30 – Príhovor o. Michal Zamkovský, CSsR

10.30 – **SLÁVNOSTNÁ SVÄTÁ OMŠA**

so zasvätením sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a verejným
uvedením dobrovoľníkov Rodiny Nepoškvrnenej do ich služby

Hlavný celebrant: J. E. Mons. Tomáš Galis, žilinský diecézny biskup

12.00 – Obedňajšia prestávka

14.00 – **MODLITBA ROZJÍMAVÉHO BOLESTNÉHO RUŽENCA**

14.45 – Pobožnosť so záverečným eucharistickým požehnaním

Vedie: o. Michal Zamkovský, CSsR

s misijným spoločenstvom Rieka Života z Podolinca

SRDEČNE VÁS POZÝVAME A TEŠÍME SA NA STRETNUTIE S VAMI.

Duchovne sa budete môcť s nami spojiť prostredníctvom Rádia Lumen.

Priamy prenos zo stretnutia sa začne o 9.30 h

a bude pokračovať až do 12. hodiny.

Touto zbierkou pomáhame
hladujúcim, trpiacim
a negramotným ľuďom najmä
na Haiti, v Hondurase,
na Ukrajine, v Rusku,
Albánsku a na Slovensku.

Boj proti hladu

Spôsoby, ktorými môžeme podporiť zbierku:

- modlitbou
- kúpou medovníkového srdiečka
- zaslaním finančného príspevku na účet zbierky:

*Pomôžte
zniemniť chudobu*

Aktuálne prebieha 16. ročník
zbierky (od 1.5.2022 do 30.4.2023).

Aj keď je zbierka časovo
ohraničená približne na ročné
obdobie kvôli zákonom, ktoré
musíme dodržať,
všetky peniaze na tento účet
vyzbierané a vložené aj mimo
termínu zbierky, budú pripísané
na účet zbierky - do ďalšieho
ročníka.

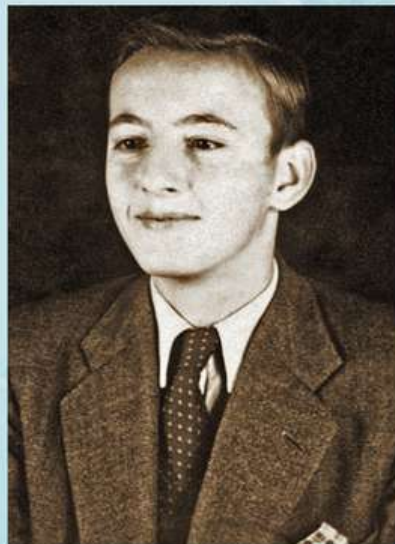
IBAN:SK72 6500 0000
0000 2028 6026,

BIC:POBNSKBA, adresát:
Národné združenie
Spolkov kresťanskej lásky
sv. Vincenta de Paul
na Slovensku, Oravská 10,
94901 Nitra

www.bojprotihladu.sk

PROJEKT OBNOVY DOMU BOŽIEHO SLUŽOBNÍKA JÁNA HAVLÍKA V BANSKEJ BYSTRICI

JANKO HAVLÍK

**TOTO DIELO MÔŽETE PODPORIŤ MODLITBOU,
AKTÍVNOU POMOCOU, ALEBO FINANČNE SVOJIM MILODAROM.**

Názov účtu: **Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul**

Číslo účtu: **SK56 0900 0000 0051 5893 1967**

BIC: **GIBASKBX**

Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul, slovenská provincia,

ul. Sv. Vincenta 1, 821 03 Bratislava

www.vincentini.sk

